

Romanço

MIQUEL MARTÍ I POL

Si ens besem pels carrers
trontollaran les cases,
les dones del raval
ho contaràn al batlle,
vindran guàrdies civils
empunyant simitarres,
dos frares del Remei
i el sometent amb arma.
Convictes de mant crim
ens penjaran a plaça,
quan ja siguem penjats
repicaran campanes,
acudirà la gent,
proclamaran l'alarma
i el batlle, modestet,
dirà quatre paraules.
Serà un dia revolt
amb molta tramuntana,
com brandarem, amor,
tota la santa tarda!
Per veure'ns vindrà gent
de tota la comarca,
algú dirà: és molt trist,
i et mirarà les cames.
Entorn del cadafal
nenes uniformades
recaptaran diners
per les missions de l'Àsia.
En ser que sigui fosc
tornarem cap a casa,
gats adúlter viuran
la nit a les teulades,
ens farà mal el coll,
tindrem les mans ben balbes,
els ulls inflats pel vent
i un tremolor a les cames.
Sinistres vigilants
armats amb força i dalla

percaçaran arreu
parelles amagades.
Abans no es faci clar
fugirem cap a França
pels vells camins del bosc
disfressats de captaires.
Quan ja siguem ben lluny,
en qualsevol obaga,
cremarem els vestits
i esborrarem el rastre.
Llavors, lliures i sols,
sense dir cap paraula
ens besarem de nou
amb una força estranya.

MARTÍ I POL, Miquel (1966): *El poble*. Palma: Daedalus.